

UCHWAŁA NR XLVIII/275/2022
RADY POWIATU KĘPIŃSKIEGO

z dnia 25 sierpnia 2022 r.

w sprawie wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu na rozstrzygnięcie nadzorcze Nr NP-II.4131.1.214.2022.6 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 29 lipca 2022 r. stwierdzające nieważność § 5 ust. 5 załącznika do uchwały Nr XLVII/270/2022 Rady Powiatu Kępińskiego z dnia 28 czerwca 2022 r. w sprawie regulaminu określającego wysokość oraz szczegółowe warunki przyznawania nauczycielom dodatków : motywacyjnego, funkcyjnego, za warunki pracy oraz niektórych innych składników wynagrodzenia wynikających ze stosunku pracy, szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2022 r. poz. 5173).

Na podstawie art. 85 ust.1 i 3 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1526) oraz art. 3 § 2 pkt 7 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329; ze zm.) **uchwała się, co następuje :**

§ 1. Wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze Nr NP-II.4131.1.214.2022.6 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 29 lipca 2022 r. stwierdzające nieważność § 5 ust. 5 załącznika do uchwały Nr XLVII/270/2022 Rady Powiatu Kępińskiego z dnia 28 czerwca 2022 r. w sprawie regulaminu określającego wysokość oraz szczegółowe warunki przyznawania nauczycielom dodatków : motywacyjnego, funkcyjnego, za warunki pracy oraz niektórych innych składników wynagrodzenia wynikających ze stosunku pracy, szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2022 r. poz. 5173).

§ 2. Wykonanie uchwały, w tym sporządzenie oraz wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu powierza się Staroście Kępińskiemu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie
do uchwały Nr XLVIII/275/2022
Rady Powiatu Kępińskiego
z dnia 25 sierpnia 2022 r.

w sprawie wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu na rozstrzygnięcie nadzorcze Nr NP-II.4131.1.214.2022.6 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 29 lipca 2022 r. stwierdzające nieważność § 5 ust. 5 załącznika do uchwały Nr XLVII/270/2022 Rady Powiatu Kępińskiego z dnia 28 czerwca 2022 r. w sprawie regulaminu określającego wysokość oraz szczegółowe warunki przyznawania nauczycielom dodatków : motywacyjnego, funkcyjnego, za warunki pracy oraz niektórych innych składników wynagrodzenia wynikających ze stosunku pracy, szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2022 r. poz. 5173).

I. W dniu 29 lipca 2022 r. doręczono Powiatowi Kępińskiemu rozstrzygnięcie nadzorcze Nr NP-II.4131.1.214.2022.6 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 29 lipca 2022 r. stwierdzające nieważność § 5 ust. 5 załącznika do uchwały Nr XLVII/270/2022 Rady Powiatu Kępińskiego z dnia 28 czerwca 2022 r. w sprawie regulaminu określającego wysokość oraz szczegółowe warunki przyznawania nauczycielom dodatków: motywacyjnego, funkcyjnego, za warunki pracy oraz niektórych innych składników wynagrodzenia wynikających ze stosunku pracy, szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2022 r. poz. 5173). Załącznik do w/w uchwały zatytułowany jest Regulaminem.

Rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewoda Wielkopolski wydał w oparciu o posiadaną do tego kompetencję, określoną art. 79 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym. Stwierdzeniem nieważności organ nadzoru objął przepis § 5 ust. 5 załącznika do wymienionej na wstępie uchwały Rady Powiatu Kępińskiego – dalej zwanego „Regulaminem”.

W treści zakwestionowanego przepisu Rada Powiatu Kępińskiego zawarła następującą regulację : „§ 5. 5. *Dodatek funkcyjny w stawce ustalonej dla dyrektora przysługuje wicedyrektorowi od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po upływie trzech miesięcy nieobecności w pracy dyrektora*”.

Wojewoda Wielkopolski orzekł, że powyżej przytoczony przepis uchwały stanowi w istocie niedozwoloną w akcie wykonawczym (tu: uchwale rady) modyfikację przepisu art. 39 ust. 1 – zdanie drugie ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2021 r. poz. 1762; ze zm.).

Argumentacja powyższa odwołuje się do zasad konstytucyjnych (art. 7 i art. 94 Konstytucji RP) nakazujących działanie organów władzy na podstawie i w granicach prawa, jak też nakazujących

organom samorządu terytorialnego ustanawianie aktów prawa miejscowego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie.

Materia regulowana aktem prawa miejscowego nie może wykraczać poza zakres upoważnienia ustawowego. Z tych względów w ocenie Wojewody Wielkopolskiego kwestionowany przepis uchwały Rady Powiatu jest wadliwy, co uzasadnia zarzut istotnego naruszenia prawa i skutkuje stwierdzeniem nieważności § 5 ust. 5 załącznika do uchwały (do Regulaminu).

II. Wstępnie wyjaśnić należy, co następuje.

Przepisy art. 30 ust. 1 i 2 ustawy Karta Nauczyciela określają, że wynagrodzenie nauczycieli składa się z:

- 1) wynagrodzenia zasadniczego;
- 2) dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego, w tym z tytułu sprawowania funkcji wychowawcy klasy, oraz za warunki pracy,
- 3) wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw;
- 4) nagród i innych świadczeń wynikających ze stosunku pracy, z wyłączeniem świadczeń z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, świadczenia, o którym mowa w art. 53a, i dodatku, o którym mowa w art. 54 ust. 5.

Wysokość natomiast dodatków – bo o tego składnika dotyczy zarzut - uzależniona jest odpowiednio od okresu zatrudnienia, jakości świadczonej pracy i wykonywania dodatkowych zadań lub zajęć, powierzonego stanowiska lub sprawowanej funkcji oraz trudnych lub uciążliwych warunków pracy.

Delegacja ustawowa do podjęcia kwestionowanego przepisu (jak też całości uchwały) zawarta jest w art. 30 ust. 6 ustawy Karta Nauczyciela i brzmi : „*Art. 30. 6. Organ prowadzący szkołę będący jednostką samorządu terytorialnego, uwzględniając przewidywaną strukturę zatrudnienia, określa dla nauczycieli poszczególnych stopni awansu zawodowego, w drodze regulaminu:*

1) wysokość stawek dodatków, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz szczegółowe warunki przyznawania tych dodatków, z zastrzeżeniem art. 33-34a,

2) szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw, z zastrzeżeniem art. 35 ust. 3,

3) wysokość i warunki wypłacania składników wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1 pkt 4, o ile nie zostały one określone w ustawie lub w odrębnych przepisach

- w taki sposób, aby średnie wynagrodzenia nauczycieli, składające się ze składników, o których mowa w ust. 1, odpowiadały na obszarze działania danej jednostki samorządu terytorialnego co najmniej średnim wynagrodzeniom nauczycieli, o których mowa w ust. 3.

W kontekście zarzutu zawartego w rozstrzygnięciu nadzorczym przytoczyć trzeba również i przepis, do którego zarzut wprost się odwołuje. Jest to art. 39 ust. 1 Karty Nauczyciela, który

stanowi: „art. 39.1. Zmiana wysokości wynagrodzenia w czasie trwania stosunku pracy w związku z uzyskaniem kolejnego stopnia awansu zawodowego nauczyciela następuje z pierwszym dniem roku szkolnego następującego po roku szkolnym, w którym nauczyciel uzyskał wyższy stopień awansu. Zmiana wysokości wynagrodzenia z innych przyczyn następuje z pierwszym dniem najbliższego miesiąca kalendarzowego, jeżeli inne przyczyny nie nastąpiły od pierwszego dnia danego miesiąca kalendarzowego.” Istotne znaczenie ma zdanie drugie powyższego przepisu.

Organ nadzoru podnosi, iż dodatek funkcyjny jest jednym ze składników wynagrodzenia nauczyciela, zatem skoro ustawodawca wprost wskazał w przepisie rangi ustawowej sposób obliczania wysokości wynagrodzenia to brak podstaw do regulowania tej kwestii w przepisie rangi podstawowej – uchwale rady i to w sposób odmienny niż stanowi to przepis ustawy.

Organ nadzoru stwierdził więc, że brak jest regulacji ustawowej upoważniającej Radę Powiatu Kępińskiego do wprowadzenia w uchwale zapisu, iż dodatek funkcyjny w stawce ustalonej dla dyrektora przysługuje wicedyrektorowi od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po upływie trzech miesięcy nieobecności w pracy dyrektora.

Jak należy więc sądzić, zmiana wysokości wynagrodzenia wicedyrektora szkoły powinna nastąpić nie po trzech miesiącach nieobecności dyrektora szkoły, ale z pierwszym dniem najbliższego miesiąca kalendarzowego, a jeżeli nieobecność dyrektora wystąpiła od pierwszego dnia danego miesiąca kalendarzowego – z tym dniem (vide: zdanie drugie art./ 39 ust. 1 Karty Nauczyciela).

III. Rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Wielkopolskiego wraz z jego argumentacją nie zasługuje na uwzględnienie i powinno zostać zaskarżone do sądu administracyjnego.

Na wstępie należy podnieść, iż z treści uzasadnienia rozstrzygnięcia Wojewody nie wynika w ogóle wskazanie jaka norma przepisu delegacyjnego (a jest nim art. 30 ust. 6 Karty Nauczyciela) została naruszona (przekroczona, zmodyfikowana) kwestionowanym § 5 ust. 5 Regulaminu. Rozumieć należy więc, że naruszenie wskazywane przez Wojewodę odnosi się do art. 39 ust. 1 – zdanie drugie Karty Nauczyciela. Przepis ten nie zawiera jednak delegacji ustawowej dla organów samorządu.

Przepis ten (art. 39 ust. 1 – zdanie drugie KN) określa natomiast regułę odnoszącą się do momentu powstania skutków jakie wywołują czynności z zakresu prawa pracy, których przedmiotem jest zmiana wysokości wynagrodzenia z przyczyn innych niż uzyskanie kolejnego stopnia awansu zawodowego.

Tymczasem regulacja inkryminowanego § 5 ust. 5 Regulaminu nie odnosi się do kwestii czynności z zakresu prawa pracy, lecz określa prawo wicedyrektora szkoły do dodatku funkcyjnego w wysokości, jaka przysługuje dyrektorowi szkoły. Sytuacja ta jest sytuacją wyjątkową, tym nie mniej stanowi jeden z „szczegółowych warunków przyznawania dodatku” – w rozumieniu art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela – przepisu delegacyjnego.

Podkreślić trzeba też, że dodatek funkcyjny w myśl § 5 ust. 5 Regulaminu-uchwały Rady Powiatu Kępińskiego nie przysługuje bowiem nauczycielowi, któremu „powierzono”, bądź „powierzono czasowo” stanowisko dyrektora, wicedyrektora inne stanowisko kierownicze przewidziane w statucie szkoły w wysokościach ustalonych w Regulaminie.

Tym samym przepis ten nie statuuje dodatku funkcyjnego w zwiększonej wysokości, związanego z „sprawowaną” funkcją, czy „powierzeniem stanowiska – do czego odnoszą się pozostałe przepisy § 5, § 6 i § 7 Regulaminu, lecz określa on warunki nabycia prawa do dodatku jaki należy jest dyrektorowi szkoły, mimo nie powierzania takiej funkcji.

Rozumiana w powyższy sposób regulacja prawa wicedyrektora do dodatku funkcyjnego w wysokości przysługującej nieobecnemu w pracy dyrektorowi w pełni mieści się w zakresie delegacji ustawowej zawartej w art. 30 ust. 6 Karty Nauczyciela. Delegacja ta wszak upoważnia Radę Powiatu Kępińskiego do określenia wysokości stawek dodatków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 (więc i funkcyjnego) oraz określenia „szczegółowych warunków przyznawania tych dodatków”.

Regulacja § 5 ust. 5 Regulaminu wprowadza dla wicedyrektora szkoły uprawnienie do dodatku według stawki należnej dyrektorowi tej szkoły, którego nieobecność w szkole trwa dłużej niż 3 miesiące. Ponadto określa również datę nabycia tego uprawnienia - jest to pierwszy dzień miesiąca kalendarzowego następującego po upływie trzech miesięcy nieobecności w pracy dyrektora. Przez pierwsze trzy miesiące nieobecności dyrektora wicedyrektor (takie też jest jedno z jego zadań) kieruje szkołą pobierając dodatek funkcyjny w wysokości jemu przynależnej (niższej niż dodatek dyrektora).

Pomimo, iż przepis § 5 ust. 5 Regulaminu powoduje zwiększenie wynagrodzenia wicedyrektora szkoły po spełnieniu zawartej w nim przesłanki – nie jest przepisem przekraczającym zakres delegacji ustawowej z art. 30 ust. 6 Karty Nauczyciela, nie stanowi on również naruszenia wskazywanego przez Wojewodę art. 39 ust. 1 tej ustawy.

III. Powyżej wskazane powody braku akceptacji zarzutu Wojewody zgodne są ponadto z poglądami wyrażanymi w orzecznictwie sądów administracyjnych w sprawach o analogicznym przedmiocie.

WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 22 stycznia 2020; IVSA/Po 887/19 stwierdził, iż tożsame (z § 5 ust. 5 przedmiotowej uchwały Rady Powiatu Kępińskiego) normowania Regulaminu dokonują dopuszczalnej transpozycji ogólnej regulacji [art. 39 ust. 1](#) Karty Nauczyciela na potrzeby ustalania początku biegu okresu, na jaki przyznawane są dodatki (odpowiednio: za wysługę lat oraz funkcyjny). Zdaniem Sądu określenie okresu, na jaki przyznawany jest dany dodatek, przez wskazanie warunków (okoliczności) wyznaczających początek i koniec jego biegu, mieści się w pojęciu „określenia szczegółowych warunków przyznawania dodatków” w rozumieniu [art. 30 ust. 6 pkt 1](#) Karty Nauczyciela.

Sąd ten wskazuje też na poruszoną powyżej (w pkt I) okoliczność wyjątkowości regulacji wprowadzonej także przez Radę Powiatu Kępińskiego. Zauważa, że w braku takiej regulacji dodatek w stawce ustalonej dla dyrektora szkoły, zastępującemu go wicedyrektorowi by nie przysługiwał (w takim przypadku nie dochodzi bowiem, ściśle rzecz biorąc, do „powierzenia” wicedyrektorowi stanowiska dyrektora, a jedynie do sprawowania za niego zastępstwa). Stąd przepis [art. 39 ust. 1](#) Karty Nauczyciela w ogóle nie znajdowałby w takim przypadku zastosowania, co trafnie podniesiono w odpowiedzi na skargę jako argument za legalnością wprowadzenia takiego rozwiązania przez radę.

WSA w Krakowie w wyroku z dnia 10 października 2012 r. ; III SA/Kr 1268/11 podkreślił, że przepis uchwały rady w brzmieniu jak treść zaskarżonego § 5 ust. 5 Regulaminu nie narusza obowiązującego prawa, a w szczególności wskazywanego w skardze [art. 39 ust. 1](#) Karty Nauczyciela.

Sąd ten podkreśla, że celem regulacji zawartej w § 3 pkt 2 analizowanej w sprawie uchwały (odpowiednika przedmiotowego w sprawie § 5 ust. 5 Regulaminu) jest zapewnienie wicedyrektorowi szkoły dodatku funkcyjnego w wysokości ustalonej jak dla dyrektora szkoły w związku z długą nieobecnością dyrektora szkoły. Ta czasowa nieobecność dyrektora powoduje, że obowiązki należące do dyrektora szkoły wykonuje wicedyrektor szkoły. W tym okresie czasu nie zmienia się status prawny wicedyrektora szkoły, który nadal pozostaje na tym samym stanowisku i sprawuje funkcje wicedyrektora szkoły natomiast z uwagi na nieobecność dyrektora szkoły, w praktyce faktycznie wykonuje obowiązki należące do dyrektora. O ile zastępowanie nieobecnego dyrektora szkoły przez wicedyrektora szkoły należy do jego zadań. To w przypadku gdy nieobecność dyrektora szkoły ma charakter długotrwały zakres obowiązków, które musi podjąć wicedyrektor szkoły jest znaczny.

Tym samym – stwierdza Sąd - zasadnym jest, aby taki zwiększony dodatek funkcyjny przysługiwał wicedyrektorowi szkoły nie w przypadku każdej nieobecności dyrektora szkoły, tylko w sytuacji szczególnej spowodowanej długotrwałą nieobecnością dyrektora. Przyjęcie tym samym rozwiązania, że dodatek w wysokości ustalonej jak dla dyrektora przysługuje wicedyrektorowi od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po trzech miesiącach nieobecności dyrektora szkoły należy ocenić jako poprawne. Przyjęcie argumentacji podnoszonej w skardze (tu: w rozstrzygnięciu nadzorczym), mogłaby powodować, że każda nieobecność dyrektora szkoły stanowiłaby dla wicedyrektora szkoły podstawę do zwiększenia dodatku funkcyjnego.

Poglądy powyżej podane zaaprobował Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 czerwca 2013 r.; I OSK 456/13.

To, że Regulacja § 5 ust. 5 Regulaminu mieści się w zakresie upoważnienia z [art. 30 ust. 6](#) Karty Nauczyciela potwierdzają również analogiczne (o identycznym brzmieniu) regulacje zawarte w obowiązujących przepisach systemu prawnego; na co wskazują również w orzeczeniach sądy administracyjne.

I tak, np. zamieszczone w § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 3 kwietnia 2009 r. w sprawie w sprawie dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw dla nauczycieli zatrudnionych w szkołach prowadzonych przez organy administracji rządowej (Dz. U. Nr 60, poz. 494; ze zm.), bądź też w § 4 ust. 7 rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2016 r. w sprawie dodatków, wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw oraz innych świadczeń wynikających ze stosunku pracy dla nauczycieli zatrudnionych w zakładach poprawczych, schroniskach dla nieletnich oraz szkołach przy zakładach karnych i aresztach śledczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2264; ze zm.)

Gdyby zgodzić się argumentacją Wojewody Wielkopolskiego, podnoszona w jego rozstrzygnięciu niedopuszczalność kwestionowanej regulacji prowadziłyby do funkcjonowania w systemie prawnym dwoistości pozycji pod względem możliwości uprawnienia do dodatku funkcyjnego w związku z długotrwałą nieobecnością dyrektora szkoły pomiędzy wicedyrektorami szkół państwowych, czy szkół w schroniskach dla nieletnich w stosunku do wicedyrektorów szkół prowadzonych przez samorząd terytorialny.

Mając na uwadze powyższe okoliczności zaskarżenie rozstrzygnięcia nadzorczego jest celowe.

IV. Jak podano na wstępie uzasadnienia, rozstrzygnięcie nadzorcze wpłynęło do Powiatu Kępińskiego w dniu 29 lipca 2022 r. Z treści przepisu art. 85 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym wynika, iż rozstrzygnięcia organu nadzorczego dotyczące powiatu podlegają zaskarżeniu do sądu administracyjnego z powodu niezgodności z prawem, w terminie 30 dni od dnia ich doręczenia.

Ust. 3 tego artykułu stanowi zaś, że do złożenia skargi uprawniony jest powiat lub związek powiatów, którego interes prawny, uprawnienie albo kompetencja zostały naruszone. Podstawą do wniesienia skargi jest uchwała organu, który podjął uchwałę lub którego dotyczy rozstrzygnięcie nadzorcze.

Po pierwsze, nie ulega wątpliwości, że legitymowanym do wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze jest jednostka samorządu terytorialnego, a nie jej organ. Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż legitymację do złożenia skargi w niniejszej sprawie ma Powiat mający osobowość prawną (art. 2 ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym), reprezentowany w myśl art. 34 ust. 1 tej ustawy przez Starostę. Zgodnie bowiem z tym przepisem to Starosta - przewodniczący kolegiального organu wykonawczego (zarządu) - organizuje pracę zarządu powiatu i starostwa powiatowego, kieruje bieżącymi sprawami powiatu i reprezentuje powiat na zewnątrz. Starosta więc posiada w tym przypadku legitymację do złożenia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze. Uczynić to może w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia – w tym przypadku do dnia 29 sierpnia 2022 r. (ostatni bowiem dzień terminu przypada na niedzielę).

Po drugie - wobec istniejących w orzecznictwie wątpliwości co do stosowania w zaskarżaniu przez samorząd terytorialny rozstrzygnięć nadzorczych przepisów Kodeksu postępowania

administracyjnego, uwzględniających dochowanie terminu, który upływa w dniu ustawowo wolnym od pracy poprzez dokonanie czynności w najbliższym dniu powszednim (art. 57 § 4 Kpa) – Starosta Kępiński złożyć winien skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu – za pośrednictwem Wojewody najpóźniej w terminie do dnia 26 sierpnia 2022 r. (art. 54 § 1 ustawy o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – dalej : „ppsa”).

Art. 85 ust. 3 ustawy o samorządzie powiatowym stanowi, że podstawą do wniesienia skargi jest uchwała organu, który podjął uchwałę lub którego dotyczy rozstrzygnięcie nadzorcze. Wymagana jest więc stosowna uchwała Rady Powiatu Kępińskiego o zaskarżeniu rozstrzygnięcia nadzorczego.

W niniejszej sprawie zachodzić może wątpliwość – czy podjęcie uchwały przez Radę Powiatu po 30-dniowym terminie na zaskarżenie rozstrzygnięcia Wojewody, co więcej już po fakcie skierowania przez Starostę skargi do Sądu nie przesądzi o bezskuteczności złożonej skargi.

Wyjaśnić należy, że poglądy judykatury w tym względzie są na przestrzeni ostatnich kilkunastu lat podzielone. Pomimo tego część judykatury opowiada się za możliwością podjęcia uchwały rady o zaskarżeniu nawet po dacie skierowania skargi do Sądu przez starostę (wójta). Sądy te wskazują, że prawo do zaskarżenia rozstrzygnięcia nadzorczego winno być bowiem interpretowane w sposób najszerzej uwzględniający prawo organu jednostki samorządu terytorialnego do zbadania przez sąd administracyjny legalności rozstrzygnięcia nadzorczego, skoro prawo to wynika wprost z [art. 165 ust. 2](#) Konstytucji RP, w szczególności w aspekcie zapewnienia samodzielności jednostek samorządu terytorialnego wobec organu administracji rządowej, które sprawują nadzór nad samorządem z punktu widzenia legalności, poprzez zapewnienie im w jak najszerzy sposób prawa do Sądu i kwestionowania zasadności podejmowanych środków nadzoru.

Mając jednak na względzie wyeliminowanie ryzyka odrzucenia skargi przez Sąd, jakie wiąże się z ewentualnością podjęcia uchwały dopiero po jej skierowaniu do Sądu, Rada Powiatu może podjąć tę uchwałę w terminie wcześniejszym. Umożliwia to przepis [art. 15 ust. 7](#) ustawy o samorządzie powiatowym (możliwość zwołania sesji nadzwyczajnej).

Reasumując, podjęcie niniejszej uchwały przed skierowaniem skargi przez Starostę Kępińskiego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z pewnością zagwarantuje merytoryczne jej rozpoznanie.

Mając na uwadze powyżej podane okoliczności podjęcie uchwały jest konieczne i uzasadnione.